

Co znamená označení evangelikál?

Na reformaci, pietismus a různé vlny duchovních probuzení po celém světě, navazuje dnešní evangelikální hnutí. Dnes je slovo „probuzenecká teologie“ nahrazováno slovem „evangelikální teologie“. Mnozí se dnes ptají na význam tohoto označení. Jaký je rozdíl mezi "evangelický" a "evangelikální"? Jestliže slovem evangelický označujeme celé spektrum protestantských církví, pak slovo evangelikální označuje ne tolik konfesi, ale spíše postoj k Písmu svatému a k pokání a k duchovnímu znovuzrození člověka. Za otce moderního evangelikálního hnutí, které dnes obepíná celý svět, je označován anglikánský teolog a biblista John R. W. Stott. Položme mu několik otázek.

1) **Kdo jsou dnešní evangelikálové?** Stott odpovídá ve svém článku „What is an Evangelical?“

„My evangelikálové jsme lidmi Bible. Věříme, že Bůh plně a konečně promluvil ve svém Synu Ježíši Kristu a v biblickém svědectví o Kristu. Věříme, že Písmo je přesně psaným Božím promluvením a protože je Božím slovem, má nadřazenou autoritu nad církví. Svrchovanost Písma vždy byla a bude prvním znakem evangelikála. Litujeme všech přezíravých a často dokonce arogantních postojů k Písmu svatému, které jsou někdy v církvi pyšně předváděny. Vidíme tyto postoje jako zlehčení Pána Ježíše Krista, jehož vztah k Písmu se vyznačoval pokorou a poddanou úctou. Podtrhujeme svrchovanou autoritu Písma nad tradicí a rozumem. Tradice a lidské myšlení mají své důležité, ale přitom podřízené místo při osvětlování Písma. Proto vidíme jako část své evangelikální odpovědnosti připomínat církvi její často zapomínaný oficiální postoj obsažený v konfesích. Snažíme se modlitbou, zdůvodněním a příkladem přivést celou církev zpět k jejímu ztracenému postoji.“

2) **Nehrozí evangelikálnímu hnutí příliš ztrnulé, ortodoxní a tak málo dynamické postoje?**

„Klíčovým slovem práce s Biblí je hermeneutika (výklad). Musíme se učit, jak čerpat z Písma. Důležitou a zdravou se také stává různost evangelikálního hnutí, protože v Písmu je mnoho nerozřešených otázek. Zveme každého, aby se připojil k našemu studiu v duchu pokorné poddanosti Písmu. Musíme být radikálnější ve svých aplikacích. Jsme konzervativními evangelikály. Chceme ale ujistit, že jde o teologický konzervatismus a ne o povahový. Konzervujeme, zachováváme jedinečné Boží zjevení v Kristu a v Písmu. Nejsme ale konzervativní povahově, nebo v předsudcích, životním stylu, či odporu ke změnám. Jestliže máme být konzervativními evangelikály, a já myslím, že musíme, budme ale zároveň evangelikály radikálními. Dnes je radikálem ten, kdo klade pro některé nevhodné a nepohodlné otázky určité instituci. Radikál bedlivě prozkoumává tradici a konvence kritickým okem. Jestliže je Písmo skutečně svrchovanou autoritou, pak je nadřazené všem tradicím, včetně našich evangelikálních. Je třeba tradice přiložit k prubířskému kameni Písma. Potřebujeme pokračovat v prozkoumávání církevních struktur, uspořádání bohoslužeb, způsobů církevní práce a evangelizace a všech dalších věcí ve světle Písma. Potom budeme osvobozeni od svých zvyků a stereotypů. Nic není svatosvaté pro radikálního evangelikála, kromě samotného Písma, kterým všechny naše tradice a konvence musejí být testovány a

prověřeny. My evangelikálové jsme lidmi Bible a já doufám, že budeme svědomitější ve svém biblickém studiu a radikálnější ve svých aplikacích.“

3) *Není při stálém studiu nebezpečí, že budeme opomíjet své hlavní poslání Kristových svědků?*

„To je to druhé, co nesmíme opomenout. Evangelikálové jsou lidmi evangelia. Vlastní slovo evangelikál obsahuje slovo „evangel“ - posel. Jestliže první známkou evangelikála je svrchovanost Bible, pak druhou je centrálnost evangelia. Když jsme dotazováni, co je vlastně evangelium, je jasné, že začínáme u radostné zprávy Ježíše Krista. Boží jediný Syn, který vstoupil na tento svět se stal kvůli nám lidskou bytostí. Zemřel za naše hříchy místo nás, jako naše zástupná oběť na kříži, opět vstal z mrtvých, vstoupil na nebesa a poslal Ducha svatého s velikou mocí na čekající lidi. Zde je třeba začít s evangeliem. Ale my zde nekončíme. Evangelium je dobrou zprávou ne jen o historických a teologických událostech minulosti. Evangelium je dobrou zprávou na základě spasitelných událostí, kterými Bůh činí všechny věci nové. Proto je evangelium dobrou zprávou nového života, nové společnosti a nového světa. Je zde svoboda, která je zdarma dána. Svoboda od viny a úžasné odpuštění všemohoucího Boha. Je zde vysvobození ze soběstředné lásky, tak jak nás Duch svatý přetváří do Kristovy podoby. Je zde vysvobození od strachu a zoufalství do radosti a důvěry Božího dítěte. Křesťan není pohanem s náterem náboženskosti. Křesťan je novou osobou svým znovuzrozením a povoláním k novému životu.

Evangelium, které někdy evangelikálové kázali, bylo příliš individualistické. Kristus zemřel pro mě. To je pravda, ale ne celá. Zemřel, aby mohl pro sebe očistit nový lid. Církev je částí evangelia a je novým Božím společenstvím. V Božím lidu byly zbourány dělicí hradby a překonány bariéry ras, kultur, pohlaví i věku. Jde o společenství, jehož členové milují jeden druhého a podpírají jeden druhého. Je to společenství, které jako sůl a světlo proniká sekulární svět. Proto není možné oddělit evangelizaci od sociální služby bližním. Věříme ale také, že jeden den se naplní eschatologické očekávání evangelia. Vzkříšení znamená mnohem více, než jen skutečnost, že Ježíš opět žije. Vzkříšení bylo začátkem nového Božího stvoření a Bůh slíbil, že jednoho dne doplní to, co začalo vzkříšením Ježíšovým. Dějiny mají svůj cíl a ten je vyjádřen skutečností, že Ježíš Kristus přijde opět ve své božské velebnosti. Potom budeme vzkříšeni my a nakonec celý vesmír. Potom budeme novými lidmi, v nové společnosti a v novém světě. To je velké a slavné evangelium, které nám Bůh svěřil. Evangelium, které dává naději těm, kteří jsou bez naděje; evangelium, které, jak William Tyndale řekl, nás vede ke zpěvu, tanci a poskakování radostí a jestliže máme být skutečně evangelikály v příštích letech, pak biblické evangelium ve své plnosti musí být v našich myslích, srdcích, životech a na našich rtech. Kdo by chtěl redukované a zmenšené evangelium? Já chci plnost biblického evangelia. Musíme myslet na velikost evangelia, musíme ho slavit s překypující radostí ve své bohoslužbě a musíme si vážit evangelia tak, abychom byli ochotni platit cenu náročné evangelizace. A touto náročnou evangelizací je vstup do světa druhých lidí, abychom s nimi evangelium sdíleli a to společně se sdílením jejich bolesti, odcizení i samoty.“

Ze studie Johna Stotta sestavil a přeložil Pavel Černý